

Från 17 November 1914 - 1 Maj 1915 Jag L. sjuk i
 på Sofia hemmet och jag har till slut opererats på Riksh.
 på kirurg. sjuk. Hus. Menen. Jag var med flera några gånger
 till minnens förhållanden i hemmet och ofta hos honom.
 Vidare hemmet med allt annat och jag inte kunde
 det hade gått för honom, ty herrarna där han bodde
 på huset. Jag hade sig inte om honom, så är det
 när en hustru har några närmare stäl på
 platsen, en lycka var det att denna sjukdom
 kom till honom hösten 1914 i inte försvann. 1913
 1913. Jag det stussar manuskript till i Riksh.
 och jag jag i en stundig oro att någon skulle
 upptäcka. Men L dög till, ty hade man valdt
 honom och jag inte kunde det hade gått med
 minnens saker. Men 1919 fick jag af en af fruknarna
 som kommit ihåg sig, att man var
 mycket belådd för att ta honom men att det

inte blif af omödan directiva ansej och des-
 inte kunde förbigå förmer.

1815 på hösten stude L. på boudens semester
 de andra äro blifva dessa alltid intressanta
 i resor till Halland & hans datters ^{ellevor} trodde
 vi att han skulle komma till flitigare till
 Hamngatan 4 men däraf blif ingenting, han fick till
 i stället en minnelsebrev.

Till det frågade herr Gleimann har aldrig mera blifvit: tror jag att vi togo honom
 Ambrosian & R. hoar det var med L. han är inte på samma sätt. Det finns nu en gång en hel
 & i stället han blifvit i stället för de andra upptagna del några kyrkor som äro som några kyrkor
 men en lång som den har gången har det inte varit de äro tvekan att spara att med både fram
 förs. En not som han hade ingen portryktel: i stället men till slut blif kyrkor blifvit
 på sig & fick stanna på gatan till porten öppnade i stället: ja ^{hoppas jag att de} ^{högst} på att allt efter
 Vi skatade ^{efter detta} förut i stället på honom i stället i stället i stället i stället i stället i stället
 jag till herr Gleimann var inte & på till honom
 och till resor med honom, herr Gleimann sade

nej det vill jag inte han borde ha svarja för det
 sådant handlingar; hoar jag svarade med
 hushållningen kommer vi ingenting med honom
 till slut gick herr Gleimann
 till honom från honom liggandes på tronen &
 godfjertad som f. är fick han honom att komma
 till Hamngatan 4 men däraf blif ingenting, han fick till
 i stället en minnelsebrev. ^{efter detta} i stället i stället i stället i stället i stället i stället

Till det frågade herr Gleimann har aldrig mera blifvit: tror jag att vi togo honom
 Ambrosian & R. hoar det var med L. han är inte på samma sätt. Det finns nu en gång en hel
 & i stället han blifvit i stället för de andra upptagna del några kyrkor som äro som några kyrkor
 men en lång som den har gången har det inte varit de äro tvekan att spara att med både fram
 förs. En not som han hade ingen portryktel: i stället men till slut blif kyrkor blifvit
 på sig & fick stanna på gatan till porten öppnade i stället: ja ^{hoppas jag att de} ^{högst} på att allt efter
 Vi skatade ^{efter detta} förut i stället på honom i stället i stället i stället i stället i stället i stället

kommanden 14de rakte han i R. till Kullerød for at
 afslutte operationerne, i slutet af September fik jeg
 på en gang den skændte at jeg villigst var
 berøbet at se for et u. Houd de gjorde
 efter mig det, det fik jeg se. Kullerød af
 Hous min datter. Ette i betyden. Petersen som han
 taler tyske. Nogle dage senere fik jeg telegram
 at jeg kom, L. varde glad at se for mig
 betyden. Det var jeg vel var var jeg umulig
 gladere, ty R. vilde slutte i fortætte året derpå
 L. derimod staae hos det blev færdigt, hvad som
 var det ender vigtige, ty de behøvede som L.
 færdigede mindst 2-3 uger inden arbeidet var
 udført i gang i både tid i pengene gik fortætte
 Det var naturligvis ikke nok at alle i det
 samme kalle Brechtburg til midten af December

En dag under Mars 1908 telefonade Oscar till han-
 viken och vil mig angående L. jag svarade "
 Svarade hvad det kunde vara till han dagen därpå
 kom upp till mig. Han sade till mig att skicka
 mig 20000 kr till en professor i
 vid Nordiska Museet att vill jag ha L. till den
 platsen. Sedan Professor det svar jag ej. Naturligt-
 skat jag. Svara på frågan af Grefven. Nej Professor
 det går aldrig det borde inte ställa att jag svarar
 således inget befall. Nej inget alls. Sedan gick han
 en dag - jag direkt till på kontoret där jag arbetar
 sedan för Herr Grefven. Han sade bara jag
 tycker att Oscar kunde gå till Grefven i be-
 om frågan by skicka att honom han kan ja
 ändå inte göra han står bara inte berätta att
 han frukt varit hos Grefven. Jag tycker det hela
 är så onödigt by min man gör ändå inga besvär

en hel klacken 1/2 de telefonerade jag till honom
och fick till svar att Professor Barlow de Geer
från Högskolan är hos honom. Förra 2 jag
till Luleå 2 i ena W. som upps, de jag jag
igen till mitt arbete 2 efter en stund upplade
då på mig, honom och till med Geer. Jag
som svarade. Du sade W. till mig De Geer har
enit på beaktat hos mig 2 lunnat detta, jag
fick säga på en utgång på halverdyg, att
när min granskning upplade jag en högskola
och på det ^{stora} mestadels kallade, W. har rådigheten givits
bedrag till Spetsbergs expeditionerna. tillika till han
om 30000 kr. till en professor i etnologi vid
Högskolan, W. svarade honom i kvitt hos en annan
till om saken bara för att komma ifrån honom.
Till mig sade W. efter detta är jag tvungen göra
något mer hand släkt jag göra, Naturligt

att en annan direction vore munit ika han
 annars vartar till samt. Sedemera vore
 Hacer. I upp donationen budet minnen vore det i omgärde det.
 Påfinge vi det till godkännande, Årsmark tydte om alla formiditeter,
 och detta tillfälle märkte man så väl som L. bara
 trätte på konset & dess fördelar, in smärsk
 att jag bara nämnde då jag sade b^l delin till oss
 för Professor & Assistenten vore han nej guds.
 det blir till slut bara nej i svar, det står bara
 för alla munitis embetsmän by de behöfva sig
 somna ut några gång. Åfternämnde plan
 hade jag redan 3 år innan Hacer kom
 uppgjordt i mitte gamla husord, tillhört
 som nämningen redan för flera år sedan
 sagt att mig då vi talat om allt möjligt
 att loofa för lof att få en gång i framtiden
 en professor i Nordiska jämförande folkslags forskning
 Jag skämtade

de med honom och under den får de aldrig
beträffa, det tror jag nog. Så gick jag en gång
och arbetade åt en sådant professor under
mina ensamma promenader i trädgården
på Kildesborg, det var på yttersta vägen mellan
demmaran, därför kunde jag också stanna
längre fram hela planen med kapitalist
förstärkt utrikes var $\approx$ assistent. Jag var
så ofta uppe sådant kapitalist på mina ensamma
promenader, honom kunde tro att denna skulle ge
i fullbordad. I de på hösten så snart. 24 januari
honom verkligen utnämningen, jag telegraferade till
de hans förhållanden så att de skulle veta det i sin
tjänsterna honom till Visby. Jag kom när jag
hört att det jag skulle verkligen gå för att prata
bort en stund med herr Glanman, i de förhållanden
han mig och honom också telefoniskt till honom

medföljande fru Annie Glaumann berättade
för mig. På kvällen samma dag som
Lithberg utnämndes till professor
sammankallade enligt öfverenskomme-
lse Dr. Ahnmark och Herr B. Glaumann
med den nyutnämnde Professorn för
att på denna högtidsdag gemensamt
afäta en enkel middag. De ansågo
hänförligt att Lithberg på en sådan
dag ej kunde lämnas allena.
Middagen intogs på Petruskakens
källaren Storgatan 5. emedan
denna är känd för sitt goda smör-
gasbord. Den bästa stämning var
rådande och de lärda herrarna ut-
vecklade en aktningsvärd energi i att
öfverträffa hvar andra med att

berätta roliga historier.

Efter middagens fortsatte man inne i kaféet där skulle Dr Wallin och Annamansson Ericson sluta sig till sällskapet. Vid detta tillfälle skref Dr. Wallin med tillhjälps af H. M. W. den artikel som dagen därpå infördes i Svenska Dagbladet. Sällskapet flyttade sedan åter in i Matsalen för att kunna få dricka ett glas vin med de senast antända herrarna som ej kunde få något drickbart och enligt lagvarande lustiga förordningar vin ej fick intagas i Kaféet. Herr B. Glaumann sammnade sällskapet vid 11 tiden. Det efterföljande har emellertid Professor Lithberg muntligen berättat för Hvar & Sin B. Glaumann

vid en Supé à Restaurant Riche Birger Jarlgatan 4. Efter intagen supé bröt man sedan upp vid 12 tiden dels för att bli kortt journalisterna som under tiden sovarligen ansatt Lithberg samt dels för att mera ögeneradt kunna fortätta hos Annamansson Ericson. Huru hos Ericson "med x" hade man det synnerligen gemyttigt och glädjande stod högt li lake. Då kom man på den idén att den ny utnämnde Professorn skulle sjunga "Glantarna i Hemborg" för det ländamålet framträdde då en gärdarob en betydligt solkig student i mössa samt en gammal af ålder grövarden och skappa som Professorn infördes. Sedan man nu sjungit "Glantarna m.m." samt fokuserat ordentligt

till fram på smutsmannen gjorde
 man emellertid så minnigom
 uppbrött och den nyblifne Professor
 togade glad i huzen hemåt. Var kom-
 men till sin port skulle han taga
 fram sin portnyckel för att öppna
 men fann då till sin förskräckelse
 efter att ha vändt ut och in på alla
 finkor att nyckeln var spärvt för-
 somnen. Slutligen efter mycket grubbe-
 lande kom han emellertid underfund-
 med att han ej hade sin egen nyckel för sig
 utan var blott en gammal regntäppa
 och en smutsig studentmössa, till han
 hade lemnat "Prisaren" med se "som han
 gäde och stod — ej underligt att han ej
 kunnat finna sin portnyckel! Nu fanns

emellertid ingenting annat att göra än
att vandra om och försöka komma in
hos Ericson och få sin nyckel, detta var
emellertid lättare tänkt än gjort, ty
då han kom till Ericsons port och ringde
på klockan till portvakten kom denne
utrusande och då han såg Professorn
som kanske just då g. verkade synner-
ligen förtroendeingivande, på grund
af den lanta stäsen, bjöd han
förfaren honom med ovett. Professorn
försökte då så godt han för tillfället
kunde på sin svarberediga gottländska
förklara saken; men den uppräpte
"erberus" ville absolut inte höra på
utan försökte helt enkelt köra ut
Professorn. Men då var det slut på

dennes tålamod; han maskade utan vidare undan den uppretade portvakten samt skyndade förbi honom upp för trepporna. Som han emellertid g' kunde finna knappen till elektriska ljuset (men väl alla möjliga andra knappar som han tryckte iersinnigt på) så hade han ganska snart att kränga sig upp i synnerhet som han var förföljd af portvakten som med tillhjälp af hussens försökte genstjunta honom, så att det blef en formlig jakt genom huset.

Da han emellertid ännu ingen efter många knep för att undkomma portvakten, lyckats få tag i rätt dörr började han ringa och knarka så att han själv trodde att alla männi-

chor i huset skulle vakna. "Erisson med se" sof emellertid mycket tungt, ty han vaknade icke. Återstod alltså intet annat att göra än att försöka komma ut ur huset utan vidare kontakt med portvakten, hvilket underbart nog lyckades. Lyckligt och väl utkommen på gatan gick han åter hemåt i hopp om att möjligen en lycklig slump skulle låta någon af de öfriga huses-gästerna vara lika sina hustru och så som han själv och att han så på sätt skulle kunna komma in samtidigt. Detta hans hopp uppfylldes emellertid icke, ehuru han gick både länge och väl utanför porten och vankade och ingenting annat återstod än att ta sitt

parti och gå s. k. "brandoakt" återstoden
 af natten. Att försöka komma in på
 ett hotell var ej att tänka på dels på
 grund af den sena timmen och dels där-
 för att han naturligtvis ej skulle bli
 emottagen någonstans så pass afsig-
 kommen som han för tillfället verkade.
 Lyckligtvis kom han då att tänka på
 Centralstationen! Han steg alltså sina
 steg åt det hållet och öppnade utan
 några äfventyrs målet för sin vandring.
 Klutrande af köld i sin tunna kappel
 kom han in och fink till sin stora
 glädje syna på ett värmeclement som
 hans kropp så nära som möjligt.
 Öfverväldigad af trötthet som han var
 slumrade han emellertid snart till

med den påföljd att han höll på att
bränna upp sin lanta kappa. Där
satt han nu till kaset öppnades, då
han gick dit in för att få litet varmt
kaffe i sig. Sedan blef klockan snart
så mycket att han kunde få köpa
tidningarne. Då han gjort detta, gick
han åter tillbaka till kaset drack för
andra gången kaffe med dopp samt
läste om sin egen utnämning och log.
Klockan hade emellertid mulblifvit så
mycket att det började komma folk som
frånade tittade på honom så att han
kände sig tamligen enkel och tåkade
sin lyckliga stjärna att han ej haft
något porträtt att låna tidningarna
då som fört ty då skulle folk soka

igenkänd honom fått åtskilligt att prata. Om hans porträtt stod ju dock sedan infört i tidningarna. När han sedan vid half åtta tiden kom hem, blef hans huskällerska helt förskräckt, då hon öppnade dörren, då hon vid första ögonkastet ej kände igen honom, utan undrade hvad det var för en individ som var ute så tidigt på morgonen. Vid hans "god morgon" släppte hon emellertid in honom.

Då gick Professorn genast till sängs. Han var glad att sent omsider efter alla åren tyckes äntligen vara hemma och kunna på sofan sit grundligt.

Följande lilla episod tilldrog sig ännu medan Herr Glaumann var kvar på Bitermalms

Källaren. Under Lethbergs ammannestiel vid Kulturhistoriska Museet i Lund intog han sina måltider å Grand Hotel. En f.d. köpare å detta ställe som under den tiden många gånger serverat honom hade fått anställning som Hofmästare å Bitermalms Källaren. Dr. Uppmark hade i telefon till Hofmästaren reserverat plats och särskildt tillagt om ett extra godt smörgåsbord under betänande af att en nykternämnad Professor skulle deltaga i måltiden. Hofmästaren gjorde sitt bästa och var artig och påpasslig. En af deltagarne kunde emellertid ej undgå att lägga märke till att Hofmästaren tidt och tadt föröfnat stirrade på den nykternämnde Professorn, men förklaringen kom senare.

Hofmästaren hade egenkänt Lethberg
från vistelsen i Lund men kunde
knappast tro sina ögon att den glade
kunskapsdatorn nu avhinderat så högt som
till Professor. Dessa hans tankar måste
Hofmästaren senare på kvällen uttjupa
för en af deltagarne i det han med en
skämtsam men sade. "Någon hade jag
drömt om att Lethberg skulle bli
Professor" 2. Så förjorde den mannen sin
bena som Professor!!

gik fortvædet den sølige Hændelse og det han end
heltroldte den hør han naturligtvis interesse.
Læ mest brintige Stammer som her at
nærmere havde de store gæster og gæstgæder
komme og sejt til Hjemmet og vilde stille til en
den fest for hvem hvad som vedes skulde
efter installationen i dag jeg havde et fruntimmer
hade skiftet vers og alle muligt til hans år.
de heris for hvem ontog det han er. Tidspunktet
stille fragede jeg en person som havde valgt de på
forholdene og mest herfor tyde alle de
tio. 20 - 60 årige Stammerfællemer mere om
komme om de andre hermed. Tænk for det fader
jeg til soar, når nogen af faderen er tougen

att fråga honom om något säger han höfligt upp
 "Vad är som det sig bar, de andra vända inte
 en gång på hufvud" svare kramps för en höflig
 fråga. Vid denna uppgift fick mig en annan bek
 in som stannade med öfver gifva svaret. 1817
 kom L. en gång & frågade mig om förhållanden från
 Historiska & Nordiska Museerna skulle kunna få
 se huset, jag svarade naturligtvis med öfversta
 noje, då kommo de en gång åtföljda af L.
 jag talade särskildt mycket med förhållanden
 Lewin som många är varit vid nordiska huset
 "som kunna till alla del. Den yngre af dem
 följde Lewin inte blott ednat till mig för
 Galleriet, då L. en stund gick ner i arbetssalmen
 för att tala med en gäst på trappan, den här
 är den enda af herrarna hos oss som arbetar
 och kommer man till honom får man alltid ett

höfligt svar "är han aldrig utom ett betande.
 skulle vi framtiden göra så litet som de andra
 herrarna blifvo vi kallade. När jag engång
 gjorde en anmärkning hos L. försvände han dem
 men i vinter gång har en en annan tonart
 sedan han inte mera är stannars, då fick jag
 veta att herrarna togo sin afloining men arbetade
 & chief hvad som intresserade dem men på
 Museet materiell arbetade de inte, en gång till
 han till & med; hvad man åtminstone fick till
 och Berlin var att när man tog afloiningen
 som också var tvungen att arbeta & att inte
 Museet var en pensionsinstitution. En gång
 såde Ribbantivar. Sedan till mig som först varit
 styresman vid Nordiska Museet. då jag gjorde en
 anmärkning att herrarna arbetade här för hundra
 på museet, för nordiska göra de sagt men

på historiska ingenting, för öfrigt komma de
 kl 11 till museet, kl 12 på Mänska teatern, och 2 till
 museet 4. Det går, så ordnar länge där på det som intresserar
 honom i som vacker, här till för det men inte på det
 museet, därför är också ingenting ordnat för den händelsen
 - så förmodar jag det är till ord alla ställen
 institutioner in på det det strävar.

in Berjede L. allt efter hand vandra sina färdigheter
och förberädda sig på sitt installationstil som
han skulle komma. För öfrigt berjede jag allt
efter hand för att komma underfund med att
jag hoppet i gulig turna med professorerna
jag hade uppskjutit. Längst mig till ett
af L. underlyst förberber beräknade han
beräknade sig att komma redan på 1/2 år.
I sin arbete till timmar vid kampanerna i hela
hela huset. Hålls i skolan är färdiga
men sedan han blivit professor. Huru vi
någon iafentig sett af honom, för de
jag fråga honom detta skall de. Han kom
tänker på musen och en annan han
till allt möjligt som möjligt utom det.
Som jag nu igen bara betalar hans hela förs
in tycker jag till jag är berättigad att granska.

Installationen 7 Maj 1844 var mycket högtidlig i huset
 dessel 2000 alla institutets ledande
 samt en del andra personer. Rektor vid Lunds
 Universitet fide Professor Johan Carl Mikkel Thyrén fader hans
 var i Stockholm utvalde sig med förhinder. Lunds byrå
 naturligtvis tåka om att Stockholms fide
 professorerna, Malouin de matières.

Samma dag hade Professor Blasson miltley
 för dessa Herrar 2000 afen H. fide samt
 herr Blummann Gudna, den i ständmade
 som erkännande för allt besvär han haft
 med kvantitetsaken. vil miltleyen 2000 fide
 personer.

Begge små drag af L. vides jeg endnu hævde.
 1917 på vesteren Omkrædes Blasen det træmme og brød med
 det lille lunde fiskebådet kaldet de aderton som ^{tillige} passere til
 de oss og de på huset efter dette skade vi med
 dem senere hos horem, da farna vi det nye
 samfund om disse herrer i et andet år om
 andet. Sige hos oss. Vi dette befale vilde
 jeg til L. jeg tyder Veltson skade halem fra
 blise lunde gæller og liden færdig efter
 gæfningerne i kælderen. Da fik jeg til søm
 og fiske. det var jeg ikke ty det skade de vil
 som om jeg ikke skrytne skal smitte skade
 jeg fik horem ingen høst, da telefonen
 jeg til Blasen og fregede om L. skade
 vilde liden af sine aterskeiser, hørte Blasen
 smade ja, da bad jeg Blasen sig selv sige
 det at horem, Lullamern har Blasen

saft mig att det var om det tillfalle
som han fick idén att L. och den veta
att de professorer vid universitetet, antagligen
helt andra herrar som ut af samma
arsikt.

Vid uppgörandet af listan på alla som
skulle ingå i det institut som skulle bli
tydligt att prof. Sjöstrand som fruntimmer
gerna kunde utas vid historiska museet och
attomdes mest är de är, men då har L. sagt hon som
är bibliotekare? inte stannars, hon är tveksam inte en enda gång som frågade efter dottern
att bindas, och så är det alltid med honom
därför tyckte alla om honom

En liten drag af honom som basis på hans godmodighet
är följande. 1917 på hösten då L. som varit hon
om efterrätt till konsultation 4:de tillika tillade
upp till mig en stund fick jag på en gång till min
förvåning se honom han tog sin dödsfärd en
liten ark och när han släppt af spåret på sin
egare som han nästan alltid brukar vara offe
hög mig lag ligarspåret, i det samma jämförde detsamma med honom
och fick då till svar. Han var mest på universitetet
och har inget som har en vänt att få tåla i denna
krigstider? därför samla jag alla ligarspår
och honom, jag fick på att se, att den herra
som var dottern lag 4 månader på sjukhuset
som frågade efter dottern
något mindre gällt och beakt på sjukhuset
så att jag trodde att det kommit smitt i ryggen
och smittan, men jag tog förhållande sedan om det

För några dagar sedan berättade Herr Götberg för mig
hans sammanträffande med L. i Lund 1810. Götberg
kom tillfälligt med sin kammerare i Kulturens trädgård
där de hölls på med bygget af ett hus där stod
en kull i arbetständer: skrifver jag och berättar
honom att han icke får komma in med någon
kammerare. Götberg försäkrade att han ej
tänkte göra någon skada med sin kammerare
mot huset. Götberg in i läfflet på grund
hottet: kom sitta där om icke samma kull
som rot at honom på Kulturen, skabbigt stund
glad i hagen; efter en stund kommer han
fram och frågar om det icke vare Herr Götberg?
en blid bekantskapen från Gottland följande.
i brigaden Herrn Götberg L. nya befäddes kull.

Om jag öfvertrikt stark gifva de om domar af hvar
karakter så skulle jag säga följande.

Utmärkt begåfvad, praktiskt stor saktelöshet
omvårdt i sitt arbete, redar godtyckt.

men häftig, starker och glatt sällskaps man
: Wiskig & okonservativt, men med ären är
man till det blir allt bättre. Båda gerna
skulle gå. Jag vilja hvarja för honom en hustru
så att han får en öfverlätt hustru, men detta
tycker tyvärr inte gå.

En vikt är det att nu sedan L. Högst
Professor & en man med ett vikt öfverende hustru
hustru hustru Wernster, Sjöberg & Karlén. Öfversta
med att de äro bruden till att han kommer
det han nu är.

Da jeg nu skrive så udførligt om L. vil
jeg ikke tilføje mere end om herr H.
Han kom 1845 med 30 års alder på H. kontor
& arbejdede der først som kontant skat som kassier
til 1849 da H. med sin datter kom til H. skat
skat og H. flyttede til H. skat
H. kontors personalen var mest i en anden
kontor men betalt H. H. var
i på det da kont skat kontor for
at skat hans private formøgenhed samt
hans datterens hus, ejendomme, arbejder o.s.v.
Den gang var der H. meget lykkelig i sit
vold og hans mere selvstændig, skæbne
i tidlig person havde han aldrig været
for, om hans store tilføjelse til os
jeg ikke alle tale, jeg vil bare sige
stelt har i har haft i konom, under
hans areal, ty end

allt af vikt går jag till honom och då vilja
 vi tillsammans, huru skulle jag annars ha varit
 blott så mycket som jag gjerdt i den tiden
 mot odet kanner jag mig att vi gamla ha
 en sänder prattlig kard. ~~en sänder prattlig kard.~~
 vid vår tidas som är osynlig i barn tunder
 för vår fördel. Men det har han en intressant
 historia - 3 små begrafne barn.
 Men kan jag inte säga om honom.

